

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3003/2021
18.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Крагујевцу – Сенат универзитета, ради продужења радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2857/20 од 11.05.2021. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2857/20 од 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 513/19 од 05.06.2020. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд утврди да су, према туженом, сходно одредби члана 93. Закона о високом образовању и члана 133. Статута Универзитета у Крагујевцу, испуњени сви услови за продужење радног односа тужиоца на Правном факултету у Крагујевцу и да се тужени обавезе, сходно одредби члана 133. став 3. Статута Универзитета у Крагујевцу, да донесе одлуку о продужетку радног односа тужиоцу на Правном факултету у Крагујевцу, као и да ће у противном наведена пресуда представљати основ за остваривање свих права по основу рада и радног односа код тужиоца, почев од дана подношења захтева па до промена овако утврђеног статуса тужиоца, на начин како то напред наведене одредбе предвиђају, као неоснован. Ставом 2. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 2857/20 од 11.05.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П1 513/19 од 05.06.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одговор на ревизију који је доставио ректор Универзитета у Крагујевцу, Врховни касациони суд није разматрао, јер странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат што овде није случај, пошто је тако прописано одредбом члана 85. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20).

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, на пословима наставника, на академским студијама – редовни професор на ужој ... правној научној области, до 30.09.2018. године, када му је, решењем декана Правног факултета Универзитета у Крагујевцу број .. од 01.10.2018. године, престао радни однос због испуњености законских услова за одлазак у старосну пензију. Пре доношења наведеног решења, тужилац је поднео захтев за продужење радног односа на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу 05.03.2018. године. Одлуком Катедре за ... право Правног факултета Универзитета у Крагујевцу број .. од 13.03.2018. године, предложено је наставно научно већу Правног факултета да се тужилац предложи Сенату Универзитета у Крагујевцу за продужење радног односа. Комисија за претходна питања туженог је, 23.08.2018. године, разматрала материјал за продужење радног односа тужиоцу и констатовала да приложени материјал има недостатке о чему је 10.09.2018. године обавестила подносиоца предлога. Закључком Комисије за претходна питања туженог од 24.09.2018. године, ставом I изреке, констатовано је да тужилац, према приложеној документацији, не испуњава услове за продужење радног односа, а ставом II, да достављена документација не представља поуздани основ за давање мишљења о томе да ли одласком тужиоца у пензију се угрожавају нормативи и стандарди утврђени правилима акредитације студијског програма факултета. Тужилац је услов за одлазак у старосну пензију испунио 07.05.2018. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилном применом материјалног права тужбени захтев тужиоца одбили.

Одредбом члана 175. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...95/2018) прописано је да радни однос престаје када запослени наврши 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања, ако се послодавац и запослени другчије не споразумеју.

Закон о високом образовању („Службени гласник РС“ бр. 88/17) у одредби члана 93. став 2. прописује да наставнику у звању редовног професора који испуњава услове за престанак радног односа односно који је напунио 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања, уколико постоји потреба за наставком рада, може бити продужен радни однос уговором са високом школском установом на одређено време до две године, уз могућност додатних продужења, а најдуже до краја школске године у којој навршава 70 година живота.

Одредбом члана 132. став 3. Статута Универзитета у Крагујевцу број П-01-360 од 28.04.2017. године (који се овде примењује), предвиђено је да одлуку о продужетку радног односа доноси Сенат на предлог наставно – научног већа факултета, најкасније до 30. јуна школске године у којој кандидат за продужење радног односа навршава 65 година живота.

У конкретном случају, коначним решењем декана Правног факултета Универзитета у Крагујевцу број .. од 01.10.2018. године, тужиоцу је, закључно са 30.09.2018. године, престао радни однос на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, због испуњености законских услова за одлазак у старосну пензију, имајући у виду да Сенат Универзитета у Крагујевцу није одлучио да се њему продужи радни однос пошто је Комисија за претходна питања Универзитета у Крагујевцу, закључком .. од 24.09.2018. године, констатовала да тужилац, према приложеној документацији не испуњава услове за продужење радног односа. Пошто је надлежан орган, у законито спроведеном поступку, разматрао захтев тужиоца за продужење радног односа и закључио да за то нису испуњени услови, и пошто је тужиоцу, коначним решењем туженог радни однос престао, следи да су нижестепени судови, правилном применом одредбе члана 72. Устава Републике Србије (којом се јемчи аутономија универзитета, високошколских и научних установа) и одредбе члана 6. став 1. тачка 5. Закона о високом образовању, (који прописује да аутономија универзитета и других високошколских установа подразумева, у складу са законом, и право на избор наставника и сарадника), тужбени захтев тужиоца одбили.

Из наведених разлога, наводима ревизије тужиоца неосновано се указује на погрешну примену материјалног права, па је Врховни касациони суд одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**